Flinkeskolen

Tanker omkring sandheden og en hvid løgn. Er det en ”hvid løgn”, når jeg undlader at sige noget, når jeg ikke er blevet spurgt, men bare tænker mit.

Den anden dag, kom en af mine kollegaer og spurgte hvad jeg syntes om hendes nye frisure. Det var måske ikke lige en frisure, jeg ville have valgt til hende, men jeg hørte mig selv sige, "Jamen den er da fin". Hun smilede glad og gik videre.

Tit hører jeg blandt mine kursister og klienter udtrykket: Flinkeskolen – at dét eller dét er fordi, vi er opdraget i flinkeskolen.

Betyder det så, at vi skal være flinke og ”uærlige”? Jeg har altid fået at vide, at en hvid løgn er ok, men er den nu også det? Hvem er jeg, som tillader mig at vurdere, om du kan tåle at høre min sandhed eller ej?

Der er et gammelt ordsprog, der siger: ”Hvad du sender ud kommer tilbage”. Det vender tilbage – måske ikke lige med det samme – men på et eller andet tidspunkt.

Så er det måske mig, der går rundt med et par fuldstændige kiksede briller, bluse, hår o.l.

Vedkommende, som spørger om min mening, er selvfølgelig selv ene-ansvarlig, men måske bliver jeg spurgt, fordi personen er lidt usikker på sin egen mening og har svært ved at vurdere det selv.

Er det en ”hvid løgn”, når jeg undlader at sige noget, når jeg ikke er blevet spurgt, men bare tænker mit.

Brun eyeliner

Skal jeg vedblive med at lade min anden kollega gå rundt med brun eyeliner, som får hende til at se ud, som om hun har stortudet i flere dage. Skal jeg lade hende blive i den tro, at hun bare ser hammer-godt ud, når jeg ved, at hun bruger mig som spejl i noget, hun ikke selv er helt så stærk i?

Hvad er det, jeg opnår ved at tie – det er det, der er interessant. I første omgang bliver hun ved med at være glad og har måske en følelse af at se godt ud. Hun kan stadig vældig godt lide mig, så jeg fremstår som en behagelig og sympatisk person.

Hvis jeg udtaler mig nu, efter hun har gået med det i så mange år, uden jeg har udtalt mig, så får hun måske den følelse, jeg selv ville få, hvis jeg gik med nederdelen oppe i trusserne en hel dag, uden der var nogen, der kunne lide at fortælle mig det.

Nye briller

Den anden dag, hvor jeg var til en hyggelig sammenkomst, sagde en af de tilstedeværende, at hun godt ville have nye briller. Hendes veninde, der sad ved siden af, sagde til hende, at det behøvede hun da ikke. De briller, hun allerede havde, var da pæne. Ud af munden på mig fløj det uden videre, at når nu hun selv sagde det, så syntes jeg, at de briller var alt for små til hende, og at de i mine øjne så gammeldags ud. Hun skulle have nogle større og smartere. Hun kiggede bare på mig og blev helt stille.

”Uha, hvor kan du altså være hård” siger min mor ofte til mig. ”Behøver du at sige tingene så direkte og lige ud – du sårer jo folk”.

Jamen sårer jeg dem ikke mere ved at bilde dem noget andet ind, eller ved bare at lade dem blive i troen.

I denne situation var min tanke kun, at veninden fortalte en ”hvid løgn”. Tænk hvis hun troede på den og så gik omkring og troede, at hun var evig smart. Det ville jeg hellere skåne hende for end komme med en ”hvid løgn”, der måske lige nu og her ville gøre hende godt – men såre hende i det lange løb.

Du mangler pondus

Jeg overhørte en mandlig journalist spørge en tarot-oplægger, om han kunne fortælle noget om ham. ”Ja, du mangler pondus”, sagde han til journalisten. ”Ikke kropsmæssig pondus, men du skal ikke være så blødsøden, men noget mere hård”, tror jeg var hans udtryk.

Og måske er det, hvad det hele handler om. Vi skal alle være mere hårdføre og ikke tage tingene så nært og så personligt.

Nå, jeg vil smutte – vi skal i byen, og jeg skal lige nå at høre min mand, om jeg ser tyk ud i min nye kjole.

Tags: NLP
Kommunikation

(FlexBiz Partner)
Danshøjvej 52 B, DK-2500 Valby

Copyright © Fleksiba Kommunikation / Flexible Business Group, 2009-2026.

Kilde-URL (modified on 03/09/2016 - 01:28): https://mail.fleksiba.dk/flinkeskolen